

de Forudsætninger, hvorunder Toldloven blev vedtaget, viser sig at være fejlagtige, vil vi ikke være betænkelige ved at ændre den, ligesom vi ogsaa vilde være villige til at ændre den, saafremt de økonomiske Forhold, der var gældende, da den blev vedtaget, senere forandrer sig. Men naar Forholdet er som i det nærværende Tilfælde, at det Spørgsmaal, det foreliggende Lovforslag omhandler, i sin Tid blev diskuteret til Bunds, om jeg saa maa sige, i Toldudvalget og i Partierne og de heldige og uheldige Sider fremdraget, hvorefter hele Rigsdagen enstemmigt tog sin Stilling, og naar der i den Tid, der derefter er forløbet, ikke er sket nogen Forandring udover, at Fabrikken nu producerer ca. 6 000 Tons mod tidligere 4 000 Tons, saa kan vi ikke se nogen Grund til at fremme Lovforslaget. Jeg skal ikke sige mere, men kun tilføje en eneste Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Drachmann, nemlig at hans Fremstilling af Toldudvalgets Forhandlinger er rigtig: at naar man gav Sønderborg Oliefabrik denne Dispensation, var det under Forudsætning af Bevaringen af status quo; men naar man giver en bestemt Fabrik en Dispensation, saa giver man den til at udnyttes med den Kapacitet, vedkommende Fabrik har, og man var fuldt vidende om, at Fabrikken havde denne Kapacitet, selv om den ikke *den Gang* kunde udnytte den.

Nis Nissen: Paa mit Partis Vegne kan jeg slutte mig til det Standpunkt, det ærede Medlem Hr. Trier indtog, naar han fraaadede til fremme dette Lovforslag. Det er ikke rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Drachmann fremstiller det, at Sønderborg-Fabrikken har en særlig Toldbegunstigelse. Det er et forkert Udtryk. Hvis der skulde være Tale om en „Toldbegunstigelse“, maatte den indenlandske Virksomhed i alt Fald være bedre stillet end udenlandske Virksomheder, men Begunstigelsen her bestaar kun i, at denne indenlandske Fabrik har den samme Ret, som en hvilken som helst udenlandsk Fabrik har. En hvilken som helst udenlandsk Fabrik kan toldfrit indføre raffineret Olie, og anden Ret har Sønderborg-Fabrikken ikke; den indfører Raaolie, betaler Told af Raaolien og faar denne Told tilbagebetalt, naar den leverer raffineret Olie til Margarinefabrikkerne. Hvis Fabrikken i Stedet for i Sønderborg laa i Flensborg, vilde den paa de samme Betingelser kunne forsyne de danske Margarinefabrikker med raffineret Olie. Derfor er der i og for sig slet ikke Tale om nogen Toldbegunstigelse og endnu mindre om nogen Toldbeskyttelse.

Tværtimod, hvis der skal være Tale om Toldbeskyttelse, er det Fabrikken i Aarhus, der har den, og dette fremgaar tydeligt af, at Sønderborg-Fabrikken ikke har Spor imod, at man ophæver det Forhold, som endnu bestaar, at der er Told paa Raaolie. Sønderborg-Fabrikken vilde være meget villig til at gaa med til en fuldstændig Ophævelse af denne Told, og derved vilde Aarhus-Fabrikken automatisk faa samme Stilling som Fabrikken i Sønderborg; men det vil Aarhus-Fabrikken ikke, for selv om den ikke har Toldbeskyttelse paa den Del af sin Produktion, som den leverer til Margarinefabrikkerne, har den det paa den Del af Produktionen, som den f. Eks. leverer til Sæbefabrikker eller lignende Virksomheder.

Derfor er det — det er en Kendsgerning, der ikke kan omstødes — Aarhus-Fabrikken, der søger den nuværende Toldbeskyttelse opretholdt, hvorimod Sønderborg-Fabrikken er overordentlig villig til at gaa med til en Ophævelse af Tolden, og jeg synes, at alene dette tydeligt viser, hvordan Forholdet er.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann brugte det Udtryk, at den her foreslaaede Lov gav de udenlandske Fabrikker en Lejlighed til at faa deres Olie raffineret her i Landet. Men det har de udenlandske Fabrikker jo i og for sig ingen Interesse i, for de kan jo indføre den raffinerede Olie toldfrit, saa de behøver ikke at faa deres Olie raffineret her i Landet, og der indføres jo ogsaa, jeg ved ikke hvor store Mængder, men i alt Fald ikke helt smaa Kvantiteter af raffineret Olie her til Landet. Margarinefabrikken i Sønderborg faar saa vidt mig bekendt sin Olie indført i raffineret Tilstand fra sine hollandske Forbindelser.

Det er ogsaa ganske urigtigt, naar det ærede Medlem Hr. Drachmann sagde, at Forudsætningen for den Bestemmelse i Toldloven, der her er Tale om, var den, at status quo med Hensyn til Sønderborg-Fabrikken's Produktion paa det Tidspunkt skulde opretholdes, for paa det Tidspunkt havde Sønderborg-Fabrikken ingen Produktion. Sønderborg-Fabrikken's Presseri var brændt, og den havde kun Mulighed for at oparbejde sig en Produktion, hvis den kunde faa den Told tilbagebetalt, som den havde betalt for Raaolien. Der skulde bygges op paa bar Bund, og der kunde selvfølgelig ikke være nogen Mulighed for Sønderborg-Fabrikken for at kunne arbejde, hvis status quo skulde bevares paa et Tidspunkt, da den laa uden at have nogen egentlig Produktion, hvad den, saa vidt